

KOLOZSVÁRI

SZINHÁZI KOZLONY

Megjelenik e lap mindennap,

pénteken kivétel.

Előfizetési ár:

Helyben egész szinidényre 4 lrt. 50 Kr.

Videkre 5 " " "

Helyben egy órára 1 " " " oszka ért.

Mindennemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért.

5 ujkr. ismétléseknél 3 ujkr.

Közzétartás díj minden hirdetésért 30 ujkr.

FÖLHÍVÁS A TÁNCZRA.

Vigjáték I felvonásban.

IRTA

DUMAS SÁNDOR:

(röge.)

HUSZONNEGYEDIK JELENET.

Előbbiek, Ivryné.

Ivryné. (belépve) Szükségtelen — itt vagyok.

Reinhold. Helyesen, Matild hagyj magunkra.

HUSZONÖTÖDIK JELENET.

Reinhold, Ivryné.

Ivryné. Nos uram, a levelek?

Reinhold. It a börönd.

Ivryné. Látom.

Reinhold. Neudé, nagyon csinos!

Ivryné. Igen, hanem a levelek!?

Reinhold. Antonia! minden a má teltem történt, valóságos hívészet!

Ivryné. Mi történt annal?

Reinhold. A kulcsot mindig magamra fordítottam, soha nem tettem a fogadóba futattam, felnyitám a böröndöt —

Ivryné. És?

Reinhold. Azt látom az asztalról levél hegyét csak egyetlen egyet találok — egyet, de amely többet ér: valószínűleg, melyben ön engem visszahív, s írja, hogy minden kézzel áll össze a családommal!

Ivryné. S azután?

Reinhold. S azután családomból kijátszani vagy látni vagyok kénytelen, hogy én egy új család marokléka vagyok — én azt hiszem.

Ivryné. Mit hisz ön?

Reinhold. Hogy ön engem még szereti.

Ivryné. Hát nem szeretem önt — e levélke kezében igen szép bölcseséget önt nekem.

Reinhold. Mindenesetre édes Antonia, van egy egyszerű mód engem e családból kimenteni, hanem családomban vagyok.

Ivryné. Miféle mód?

Reinhold. Ön e levélben azt írja nekem, hogy keze enyim, jöjjen és fogadjam el — ezek ön szavai?

Ivryné. Melyeket vissza nem vonhatok.

Reinhold. Mikor üljük meg a lakodalmat?

Ivryné. (megijedve, s némi zavarral) A mi azt illeti, nem határozná ön meg a napot?

Reinhold. Arra nincs jogom. Én kételkedő gyanut érzek keblemben — csak a meghatározandó idő távolsága vagy közelsége szabhatja meg önnek iránti szerelmét.

Ivryné. Ön kegyetlen zavarba hoz engem!

Reinhold. Azon nem kétkedem (a csöngetővel csöngöt).

Ivryné. Mit akar ön? (Ferencz az ajtóban megjelenik).

Reinhold. Kéretem Dombert urat, sziveskedjék ide jöni (Ferencz el).

Ivryné. Hallatlan a mit ön cselekszik Reinhold (Ferencz Dombertet bevezeti).

HUSZONHATODIK JELENET.

Előbbiek, Dombert.

Dombert. Érttem küldött nagyságos asszony?

Ivryné. Én nem.

Reinhold. Én valék az — egy pöröm van, melytől egész életem boldogsága függ.

Dombert. És ki ellen?

Reinhold. A nagyságos asszony ellen!

Dombert. Oly hamar.

Reinhold. Ne féljen, nem elválás — éppen az ellenkező!

Dombert. És engem hi ön bizonyosságul.

Reinhold. Még több — én bírónak választom önt.

Dombert. (Ivrynéhez) Szabad elfogadnom?

Ivryné. Minthogy rokonom akarja.

Dombert. Halljuk.

Reinhold. Ne aggódjék, rövid leszek, mert a kérdés igen egyszerű (Antonia levelét felbontja) Itt van hugocskámnak egy levele.

Ivryné. Melyet ön nem fog elolvasni remélem!

Reinhold. Édes barátném, mért nem — a bírák az okmányokból ítélnek.

Ivryné. Reinhold!

Reinhold. Ön tán nem is tudja Dombert ur, hogy én Algirba azon szilárd határozattal mentem, hogy ott magam megölessém?

Dombert. Többször hallottam beszélni kapitány ur! de látom — s annak örvendek is — hogy ön e határozatát nem tartotta meg.

Reinhold. Hugocskám azalatt férjhez ment, s én kétségbe akartam esni.

Dombert. Én felfogom azon kétségbeesést.

Reinhold. Midőn férje meghalt s a gyásznak vége volt, sietett hugocskám ezt velem tudatni. E levélben méltatott a szerencsére, hogy fogadjam el kezét, ha visszatérek. Most itt vagyok, kezét elfogadom, s most azt kérdom, mikor legyen a lakodalom.

Dombert. (meglepetve) S azt tőlem kérdezi?

Reinhold. A napot határozza meg ön — holnap?

Ivryné. Oh holnap! —

Reinhold. Holnapután.

Dombert. Ugy tartom, igen el volna hamar-kodva kapitány ur!

Reinhold. Boldoggá lenni soha sincs elhamarkodva — azonban ha tán hugocskám egy hétre halasztaná! — s ön nézete is az volna!

Dombert. Kapitány ur egy hét!

Reinhold. Legyen két hét — nem, legyen egy hónap — ha ez is hamar volna — legyen három hónap.

Ivryné. Kínpadra állit!

Dombert. Uram, végre tudnia kell, hogy a nagyságos asszony se holnap, se holnapután, se három hónap múlva, se valaha. —

Ivryné. Ah (szinte alélva roskad egy székre).

Reinhold. Tudja ön bizonyosan?

Kombert. (Antoniára mutatván) Nézze mit csinált ön?

Reinhold. Ezt én okoztam, jóvá is kell tennem. (Antonia elébe térdel, gyöngéd hangon) Antonia, édes Antoniam!

Ivryné. O Reinhold.

Reinhold. Kegyetlen valék, nemde? kegyetlen valék be nem látni, hogy ön szive tudatlanul más-hoz hajolt — képzele Afrikába követett engem, de szive itthon maradt. Kegyetlen valék önt ígéretére szoritni, melyről szive nem tudott többé semmit, s melyhez önt csak a hecsületörzés csatolta. De ön Antonia kegyetlenebb volt mint én, vallja meg — mert nem kísérté meg legalább eltitkolni azon rossz benyomást, melyet első megjelenésem okozott önre — de másodszor is az evésnél. (Matild észrevétlenül belép s hallgatózik).

HUSZONHETEDIK JELENET.

Előbbiek, Matild.

Ivryné. Reinhold, teljes szivemből kérek bocsánatot.

Reinhold. Azonban én önt nyugottá akarom tenni, sőt boldoggá. —

Ivryné. Ön igen kegyes!

Reinhold. Két hét óta nős vagyok.

Ivryné. (vigan fölkel) Reinhold! hadd öleljem meg.

Dombert. Hadd öleljem meg én is kapitány ur!

Ivryné. És kit vett nőül?

Reinhold. Érttem — ön saját szemeivel akar meggyőződni. Tehát engedje meg, hogy nőmet önnek bemutassam. (Ugy fordul, hogy Matild látható lesz).

Ivryné. Bizonyosan. (Reinhold Matildot kézen fogja — Matild, mint saját akaratának nem ura, hagyja magát vezetni).

Reinhold. Ez az!

Matild. Én!

Ivryné. } Matild!

Dombert. }

Reinhold. Matild!

Ivryné. Hisz ön azt mondá, hogy már két hét óta nős.

Reinhold. Azt mondtam? megtévedtem — azt akarám mondani, hogy két hét múlva nős leszek; bocsánatot a tévedésért.

Haragszik rám...

Haragszik rám az a kis lány,
Hogy én őt nem szeretem...
Mit csináljak? Isten látja
Lelkemet, nem tehetem...

Pedig olyan szép az arcza,
Mint a pünkösdi rozsája;
Szemeiben ragyog a nap
Legégetőbb sugára.

Szava olyan bűvös bájos,
Mint a madár éneke...
Mosolygása a hajnalnak
Bibor ágyból kelése...

Hát még milyen kacsintása!
Mit is mondjak hirtelen —
Mint mikor a villám szárnya
Atröpül a falon.

És én még sem szerettem,
Mert van egy nagy hibája:
Krinolinja majd olyan nagy —
Mint a Noé bárkaja.

Vegyesek.

— Örömmel jelenti a szinigazgatóság, hogy Tóth Soma, a helybeli közönség osztatlan tetszésének tárgya megérkezett, s vendégszereplését a színpadon megkezdi.

Tóth Soma ide jövetelének szinte nem kevesebb fontosságú célja, hogy magyar palotás tánczát nemcsak bemutatassa, de azt a közönségnél be is tanítsa. Pesti lapok után, s azok bizonyítása szerint, kik e szép, deli magyar tánczot látták, irhatjuk, miszerint Toth Soma e táncz-fogalmazását azon nemzeti és művészi sugallatnak köszöni, melylyel ő kiválólag minden magyar tánczművész felett megáldva van. Ajánlatunkra hosszas itteni művészi pályázása után nem szorul, s csak annyira figyelmeztetjük a t. cz. közönséget, hogy Toth Soma rövid időre kapott Pestről szabadságot; kik tehát igénybe ohajtják venni táncz-tanítását, siessenek vele értekezni. Szállásán kívül: Nemzeti szálloda 19-dik szám, értekezhetni vele az igazgatói színházi irodában, hátul a színpad felett 1-ső emeletben.

Mire jók a törpe ablakok?

A napokban a vásártéren egy házigazda az ő szíves szomorítójával összekocczván azon dolog felett, miszerint az egyik a legényt, a másik pedig a szolgálót dicsérte; minekutána a szóbeli argumentumokból kifogytak volna, a kézzel foghatókhöz készülének, midőn a véletlen szétválasztotta őket. Ugyanis egy fuvaros ember üres szekere az ablakkal szembe állott,

egy másik menő szekér hozzá surlódván, a rúdja egyenesen bement az ablakon a czivakodó felek közé, mely váratlan dologtól a felek úgy megrémülének, hogy felejtve az ellenségeskedést — neki rohantak a kártevők és azt jól elpáholák, maguk pedig megbékéltek. — Ez a haszna van a törpe ablakoknak.

— Aradról egy levelező a pesti lapok egyikében Arad közönségéről azt írja, hogy ott az idegen elem a magyart túlhaladja, s ez oka, hogy ott magyar színtársaság magát fentartani nem képes. Ezen alaptalan állítást megczáfolja az ott hét évig virágzólag fenállott magyar társaság esete; hogy a legutolsó időben az másképp lett, okát nem az aradi közönségben, de a magyar színészet kezelésében kell keresni, mely most kétszeresen bosszulja meg magát.

— Egy angol kritikus Shakespeare szellemét Pyrrhus gyűrűjéhez hasonlítja. Ezen, t. i. Plinius szerint, a természet játéka által, művészet hozzájárulta nélkül Apollo és a múzsák alakjai látszottak.

— Az ölczes Rivaról, ki Mercier-vel folytonos viszályban élt, azt mondta egyszer: „Az én életem oly unalmas dráma, hogy hinnem kell, miként Mercier legalább valamit dolgozott rajta.“

Érkeztek:

- ^{30/11} Gaal Lajos, földbirtokos, Bágyonból.
Vajda Miklós, földbirtokos, Csokmányról.
Boér Bálint, földbirt., M.-Ujfaluból.
Rettegi István, földbirtokos, Tölörrel.
Kis Sámuel, földbirtokos, M.-Láposról.
Csegezi Sámuel, földbirtokos, Bágyonból.
Harapu Balázs, földbirtokos, Pestről.
Fekete Simon, földbirtokos, Csernekéről.
^{1/12} Toth Soma, színész, Pestről.
Bogdán Jakab, polgármester, Szamosujvárról.
Vojth Miklós, ügyvéd, Szamosujvárról.
Vojth Jakab, földbirtokos, Abrudbányáról.
Ujfalvi Ádám, földbirtokos, Kaczkóról.
Székely Elek, földbirtokos, Tordáról.
Korda György, földbirtokos, Hidalmásról.

Elutaztak:

- ^{30/11} Benedikti Albert, földbirtokos, Szebenbe.
Gligorio Manó, földbirtokos, Botoschánra.
Fakschaner Márk, kereskedő, Jassyba.
^{1/12} Báró Diószegi Geiza, Kecsedre.
Báró Diószegi Béla, Kecsedre.
Harapu Balázs, földbirtokos, Botoschánra.
Váradi Ádám, földbirtokos, Dévára.
Boer Kálmán, földbirtokos, M. Ujfalura.
Szász Mihály, földbirtokos, Szentivánra.
Lázár János, földbirtokos, Légenre.
Gaal Lajos, földbirtokos, Bágyanba.
Vajda Miklós, földbirtokos, Csokmányra.
Csegeri Ferencz, földbirtokos, Bágyanra.
Rettegi István, földbirtokos, Tölörre.
Sebbe Sándor, cs. k. hivatalnok, B. Hunyadra.
Koch Vilmos, kereskedő, Bécsbe.

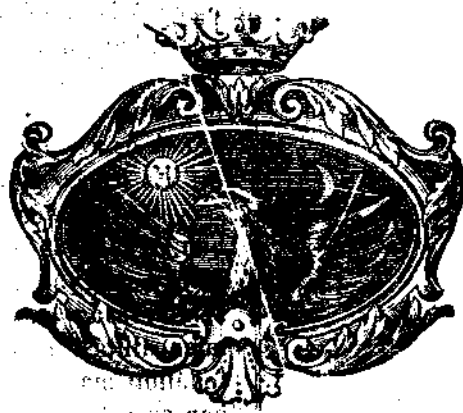
FRIDRIKNÉ ja talomjátéka.

BÉRLET

SZÜNNET.

INDULATI

SZINHÁZ.

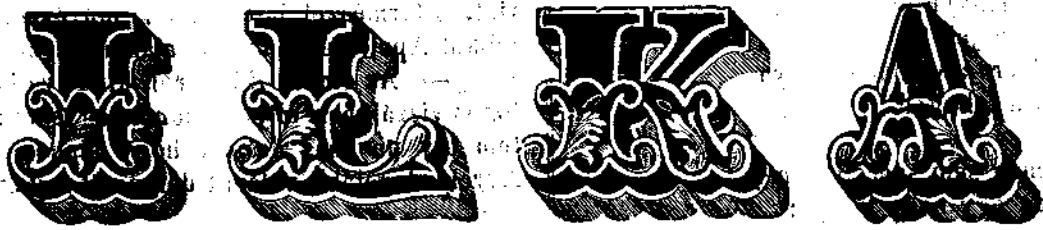

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, szombaton, december 3-kán, 1859.

A fennálló országos színi választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása, alatti dalszínházasság által adatik:

v a g y :

a huszár-toborzó.

Eredeti vig. ópera 3 felvonásban, szövegét írta Sz. N. zenéjét Doppler Ferencz. Az 1812-ik évi szabásu huszár öltönyöket ujjonau készítő az eredeti szerinti Geck színházi ruhatárnok és segédei. A színpadi toborzó-zenét előadja Pongrácz zenekar. A toborzó-tánczot balanita Ferdinánd, tánczolja 8 huszár és 8 pörleány.

S z e n e l y z e t :

Podagrási László, földesúr	Gerecs.	Gyula, Podagrási ispánja	Follinasz.
Bátor János, huszár-örrmester és toborzó-vezénylő	Bodorfi.	Miska, Podagrási gazdatisztje	Bokor.
Ilka, árva leány	*Fridrikné.	Zita, szigánysó	Schinek J.
Huszárok, újonczok, parasztleányok és leányok, zenészek. Történik kevéssel a lipcsei útközvet-előtt.		Alliszt	Tótfalusi.

Színhely: egy magyar kis város.

A t. cz. közönség kegyébe mély tisztelettel ajánlja magát: **FRIDRIKNÉ.**

Az ópera tartalma kinyomva kapható a pénztárnál 10 kr. ujp.

Tisztelettel kéremek a páholy és zártzék bérlo t. cz. uraságok helyeikről déli 12 óráig rendelkezni, hogy azonjúl megérnek is szolgálhassunk.

Helyek ára: Felső páholy **2 ft 10 kr.** Közép páholy **3 ft 15 kr.** Alsó páholy **2 ft 63 kr.** Zártzék **70 kr.** Földszint **42 kr.** Alliszt. jegy **21 kr.**
Kerzat **18 kr.** oszt. ért.

13 Gyulai beteg.

Kezdeté tel 7 órakor, vége 9-kor.